

12.
března
2014

Karel Kryl v projektu Salome

Eva Hlavsová

○ Napsat názor

✉ Poslat článek

V poslední době je zpěvák Karel Kryl všude zmiňován víc, než kdykoliv jindy. A nejen proto, že jeho geniální texty ve své nadčasovosti poukazují i na dnešní krále a klauny, či divné kněžstvo. V březnu to bylo dvacet let, co náhle zemřel a v dubnu by se tato pěvecká ikona těch, kteří zažili rok 1968 s jarem, v němž “kytky žloutly a sněžilo do květin”, dožil kulaté sedmdesátky. Ani se nechce věřit...

Stejně jako se tenkrát nechtělo věřit, že se za interpretem písní z LP desky Bratříčku, zavírej vrátka na konci horkého léta 1968 zavřela železná opona. Navždy? Málokdo věřil, že se Kryl ještě někdy vrátí domů. Nevěřil možná ani on sám. Ale vzájemně jsme se nijak neodcizili. On psal – a lidé poslouchali. On psal a zpíval TAM a

TADY ho poslouchali nejen pamětníci, ale i jejich děti, posleze vnuci... Nikdy fakticky nezmizel. A nezmizí.

Krylovu jedinečnost mj. potvrzuje i projekt Salome, v rámci něhož zpěv Krylových písní doprovází nejen kytara, ale i hafra a klarinet. Více nám o Salome řekla mladá harfistka Babora Plachá. A těm, kteří by snad nevěděli, pro pořádek připomínáme, že Salomé je název jedné z jeho písní, která začíná: Něžná i proradná, krutá i bezradná, plamen i červánek, ďábel i beránek, cukr i sůl. U vůně hřebíčku, u rytmu střívkůcisař dnes myslí byl, za tanec přislíbil království půl – a pak přijde refrén: Salome, noc už je na sklonku, Salome, podobnas' úplňku,

podobna kytáře pro svého vladaře, Salome, tančíš... a tak dále. Teď je však čas na povídání s Barborou, majitelkou modré harfy, o které se na závěr take něco dozvíte.

Zajímalo by mě, kde se vzala myšlenka, dát Krylovým písním hudebně "pestřejší" kabát. Kdo s ní - a posléze za vámi - přišel?

Mám známého, který má talent na vymýšlení skvělých projektů, které budou fungovat. Přišel s nápadem udělat pásmo písniček Karla Kryla v takovéto zajímavé úpravě. Jednak to byla výzva, ale hlavně, že doba si Kryla žádá. Ti, co Kryla znali, si ho určitě rádi připomenou, a těm ostatním jeho nadčasové skladby prospějí nebo nijak výrazně neuškodí. A jak se ukázalo, měl pravdu.

Mohu se ještě zeptat na věkový průměr ve vašem hudebním seskupení, díky kterému v rámci Projektu Salome můžeme Krylovy písně poslouchat?

Nám hudebníkům je všem 25 let a zpěvákovi o trochu víc.

Víte, ptám se, protože mě zajímá, kolikátou generaci už tento člověk oslovuje. Dokonce tak, že jeho věci nejen zná, ale chce se jimi zabývat i víc. Vy sama jste ho slyšela - nebo o něm slyšela - kdy, vzpomenete si?

Písničky Karla Kryla znám od malička. Když jsem byla malá, tak

mě asi nejvíc zaujalo, jak zajímají ty starší kolem mě. Dnes už je mám ráda i proto, že je chápu. A co se hudby týká, tak úpravu pro zpěv, harfu, klarinet a kytaru zkomponoval skladatel Michal Vejskal nádherně. Je to nové, jiné, ale stále Karel Kryl.

Kolik písní celkem jste v úpravě Michala Vejskala nastudovali - a které?

Nastudovali jsme jich dvacet jedna. Máme v repertoáru jak ty známé (např. Bratříčku, zavírej vrátka, Karavana mraků, Morituri te Salutant, a další...), tak i ty méně známé, jako třeba píseň Hlas nebo Jeřabiny.

Když jsem si poprvé přečetla, že Kryla někdo zpívá s doprovodem harfy, řekla jsem si - no, možná Salome, možná Nevidomá dívka... možná ale i Habet...ačkoliv - i Divný kníže, nebo že by i Děkuji, no jo.... Byla moje reakce typická pro laika?

Harfa má podobný rozsah jako klavír. A právě toho v kompozici písní Michal Vejskal bravurně využívá. Takže hrají basu, druhou kytaru, piáno, rytmiku jako na tamburínu a samozřejmě spoustu takových vymazlených sól. A přitom je to pořád harfa. Ale je pravda, že některé pasáže jsou pro harfu dost nestandardní a než jsem si zvykla, tak mě pěkně bolely prsty.

Setkali jste se i s negativními ohlasy - lidé občas nemají příliš rádi, když jim někdo na jejich "klasiku" sahá. Víme, jak dopadla třeba Rusalka před lety, mnozí neváhali dovolávat se samotného Dvořáka, jenž se jistě v hrobě obrací.

Ohlasy máme pozitivní. Mnoho diváků chodí na koncerty i několikrát. Vždy jsou nadšení. Samozřejmě, že se jim zejména líbí písničky Karla Kryla, ale my do nich dáváme naše pohledy a duše. Víte v Krylových písních je mimo jiné obrovský hudební potenciál. Navíc hlas a přednes Pavla Bařka perfektně sedne.

Je počet vámi nastudovaných písní konečný?

Vždy jednou za čas nějakou novou písničku přidáme. Naposledy to byla třeba Pieta. Nyní Michal Vejskal pracuje na písni Král a klaun.

Všichni máte řadu povinností - jistě příjemných - v jiných hudebních tělesech, projektech, divadle - jak často vám všem čas dovolí někde vystupovat?

Salome je prima projekt a my ho děláme rádi. I proto si na něj najdeme čas. Hrajeme docela často.

Můžete prozradit nejbližší termíny kam jít a zaposlouchat se do Kryla v podání nejen zpěvu Pavla Bařka a doprovodu kytary Petra

Šťastného, ale i vaší harfy a klarinetu Tomáše Kùgela?

Nejbližší koncert bude 27. března v Galerii GASK v Kutné Hoře, 8. dubna v pražské Lucerně budeme vystupovat v rámci koncertu k 70. výročí Karla Kryla, který pořádá ČRo. A 28. dubna zopakujeme koncert SALOME v symfonickém provedení s orchestrem Pražské konzervatoře a paní dirigentkou Miriam Němcovou v Krylově rodišti, v Kroměříži.

Dokázala byste mi říct, čím jsou konkrétně vám jeho skladby blízké? Texty, které dnes neztratily na aktuálnosti, čistota melodie, možná vzpomínky někoho z vašich blízkých...

To, že mají písničky Karla Kryla obrovský hudební potenciál, jsem už říkala. A jsou to jasná a čistá sdělení s velikou úctou k českému jazyku. Karel Kryl je náš Bob Dylan. Posloucháte, smějete se, pláčete a i po koncertu to zůstane někde s vámi. Chodí nám po představeních spousta mailů, kde nám to tak lidé píší.

Umíte si představit, že jeden z vás, kteří Kryla dnes hrajete, by právě za tohle odešel třeba na rok za mříže? Stalo se, že po koncertě za vámi někdo přišel s vlastním příběhem?

Já jsem ráda, že si mříže nepředstavuji.... Ale příběhy, které se staly, než jsem se narodila, poslouchám pozorně a s pokorou.

...například? ...

Třeba jsem slyšela vyprávět o tom, jak tři kluci z gymnázia provedli někdy kolem 1980 takovou hloupost - omotali sochu rudoarmějce na náměstí toaletním papírem. Z gymnázia je vyhodili, šli ihned na dva roky na vojnu a na vysokou školu mohli zapomenout. Socha se nemá omotávat toaletním papírem, ale když už se to stane, tak se nemá lidem ničit život. O pár let později se natřel tank č. 23 na růžovo a z toho gymnázia pak zase vyhodili ředitele (asi nejen v souvislosti s omotanou sochou). Ale já si stejně myslím, že v Krylových písničkách nejde jen o tu dobu, co byla. Dotýkají se i současných příběhů.

To bezesporu. Říkala jste, že vám lidé take píší, prozradíte co?

Třeba dneska mi napsal pán, který byl již po druhé na našem koncertě ve Vršovickém divadle MANA a potřeboval nám říct, jak nám fandí a jak

moc se mu líbí to, co děláme. Mám z toho vždycky obrovskou radost.
Spokojené publikum je pro umělce vždy nejlepší odměna!

Takže kam mohou napsat další? Dáte nám adresu?

Samozřejmě, můžou psát na barbora.placha@arpeggio.cz

Na závěr mi to nedá a musím se zeptat na dvě věci, týkající se jen vás: Jaký je rozdíl - případně co je špatně - mezi slovy harfistka a harfenistka?

Harfistka je správně. Je to proto, že se hraje na harfu a ne na harfenu . Je to podobné jako třeba v angličtině, tam je to také harpist.

Hm, logické. Tak pro příště už jen harfistka. A za druhé - velmi mě zaujala na stránkách <http://www.arpeggio.cz/> zmínka o vás a o modré harfě! Prosím, řekněte čtenářům, v čem jste v souvislosti s ní u nás jediná.

Pokroku se není potřeba bránit. Podobně, jako mnoha špičkových kytaristů má v kytarě zabudovaný mikrofon, u mé harfy je to stejné (akorát je jich tam několik). Vzhledem k tomu, že je poměrně obtížné harfu dobře nazvučit, tato má obrovskou výhodu. Ale co vám budu povídat, vybrala jsem si jí také proto, že je modrá. A to si také všichni pamatují! A pak říkají "jo, to je ta s tou modrou harfou"!

Skromě mlčíte o svých úspěších, jak to bylo třeba s koncertem pro “hlavy pomazané”?

Tak dobře - za prestižní místo, kde jsem vystupovala považují třeba recitál v paláci v Bruselu pro belgického krále.

📖 Článek je z rubriky „[Rozhovory](#)“ | 📷 Foto: Jiří Matula (3x) a Lukáš Janič

➕ [Napsat názor k tomuto článku](#)

iSenior.cz je web pro všechny lidi nad 50 let, kteří mají chuť do života.
Kontaktovat nás můžete na isenior@isenior.cz

© 2009 - 2014 iSenior.cz s.r.o. Všechna práva vyhrazena. Design: tomcech.com

Jsme na...

Facebooku

Twitteru